

ΘΙΑΣΟΣ ΜΙΡΑΝΤΑΣ—ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΩΣΤΑΝΤΑΡΑ «Τὸ κορίτσι τοῦ λιμανιοῦ» τοῦ Δημ. Μπόγρη. (Θέατρον Μακεδονικόν).

Ὁ κ. Δημ. Μπόγρης εἶναι ἀναμφισβητήτως ἕνας ἀπὸ τοὺς κορυφαίους μας θεατρικοὺς συγγραφεῖς καὶ τὰ ἔργα του παίζονται συχνὰ καὶ ἀπὸ ὄλους τοὺς θιάσους. Τὸ νέο του ἔργο «Τὸ κορίτσι τοῦ λιμανιοῦ» κατὰ τὴν ὁμολογία τοῦ ἴδιου, ποὺ τὸ προλόγισε εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ ἕνα ξένο ἔργο, ἀλλὰ τοποθετημένο στὰ ἑλληνικὰ πλαίσια τόσο ποὺ χαρακτηρίζεται ὡς ἠθογραφία Ἑλληνική. Μέσα στὶς διάφορες συγκρούσεις καὶ μεταπτώσεις τῆς δράσεως ἔχει βάλει καὶ μερικές πρωτότυπες σκέψεις ἢ πρωτότυπες ἐκφράσεις. Τὸ ὅλο ἔργο εἶναι γενικὰ πετυχημένο, μόνο ποὺ ἡ λύση μοῦ φάνηκε κάπως ἀπότομη.

Τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἔργου ἀπὸ τὸ Θίασο [Μιράντας-Κωνσταντάρρα ἂν καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ποῦμε ἄρτιο, πάντως στὰ περισσότερα μέρη ὑπῆρξε ἱκανοποιητικό. Οἱ δοκιμασμένοι πρωταγωνιστὲς Μιράντα στὸ ρόλο τῆς Ἄνας καὶ Λ. Κωνσταντάρρας στὸ ρόλο τοῦ Σάσαλου ὑπῆρξαν ὅ,τι θὰ μπορούσε νὰ εὐχηθῆ ὁ συγγραφέας, ὅπως τὸ δήλωσε κιόλας ὁ ἴδιος, μολονότι οἱ ρόλοι αὐτοὶ δὲν ἦσαν τέτοιοι ἢ δὲν τοὺς ταίριαζαν τόσο, ὥστε νὰ δώσουν τὶς δυνατότητες νὰ παρουσιάσουν τὶς πολλαπλές τους ἱκανότητες. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἠθοποιούς ὀφείλω νὰ σημειώσω τὸ ὠραῖο παίξιμο τοῦ Γ. Ρούσου ὡς πατέρα καὶ τῆς Χ. Καλογερίκου ὡς Κατίγκως, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς Κ. Σαντοριναῖον, Δ. Σταρένιον, Μ. Λαμπρινοῦ κ.λ.π.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐξαρθῆ ἡ πολὺ ταίριασμένη καὶ περιποιημένη σκηνογραφία τοῦ Γιώργου Καραζήση, ὁ ὁποῖος ἐξελίσσεται σὲ εἰδικὸν σκηνογράφον πρῶτη τάξεως.